

ประเด็นในหนังสือวิวรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรา
ทั้งหลายในวันนี้ เพื่อเตรียมตัวสำหรับการ
เสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในเร็ว ๆ นี้

- I. บทที่ 1:1-3, 9 – โยฮัน, “ผู้รับใช้” ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
- A. เป็นพยานให้กับพระคำของพระเจ้าและเป็นพยานให้กับ
องค์พระเยซูคริสต์
 - B. พี่น้องและเพื่อนในการยากลำบาก (ทนทุกข์), อาณาจักร และ
ความอดทนของพระเยซูคริสต์
 - C. เป็นนักโทษที่เนรเทศมาอยู่บนเกาะปัตตาโม - ที่ๆ เขามองเห็น
นิมิต

คำทักทายของพระเจ้าตรีเอกานุภาพเขียนไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ด

- II. บทที่ 1:4-8 – การเปิดเผยของพระเจ้าตรีเอกานุภาพและ
แผนการที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระองค์ต่อพลไพร่
- A. พระเจ้าพระบิดา – ผู้ที่ ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และผู้ทรงเป็นอยู่ในกาล
ก่อน และผู้จะเสด็จมานั้น
 1. “เราเป็นซึ่งเราเป็น” (hâyâh < 𐤆𐤊𐤁 > คำกริยา “เป็น” –
อชด. 3:13-15)
 2. “ยาเวห์ = ผู้ดำรงอยู่; ผู้ดำรงอยู่นิรันดร์; “พระองค์ทรง
เป็น” – องค์พระผู้เป็นเจ้า; (อชด. 3:15; ยชย. 41:4; 43:10;
44:6; 48:12; มลค. 3:6)

3. “ปราศจากบิดา, ปราศจากมารดา, ปราศจากตระกูล ไม่มีวันเกิดและไม่มีวันตาย” (ฮบ. 7:3)
- B. พระวิญญาณบริสุทธิ์ – พระวิญญาณทั้งเจ็ดที่อยู่ต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า
1. คันประทีปทั้งเจ็ดที่จุดไว้ต่อหน้าพระที่นั่ง (วว. 4:5b)
 2. ดวงตาเจ็ดดวงของพระเมษโปดก ที่ทรงส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลก (วว. 5:6b; บพส. 11:4; สภษ. 15:3; ซคร. 3:9; 4:10 (คันประทีป); 2 คนก. 16:9)
 3. พระวิญญาณเทลงมาในวันเพนเทคอสเต - พระวิญญาณแห่งฤทธิ์เดช, ชีวิต และพระคุณ; พระวิญญาณในเยซาเยา 11:1-2 พระวิญญาณในหนังสือโยฮัน 14-16 สำหรับผู้รับใช้ของพระองค์ที่จะกระทำกร่างานของพระเจ้า
- C. พระเยซูคริสต์
1. ในการบังเกิดเป็นรูปกายเลือดเนื้ออย่างมนุษย์ – พระองค์ทรงเป็นพยานอันสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า
 - a. พระนามของพระองค์คือ “สัตย์ซื่อและความจริง” (วว. 19:11; 3:7, 14)
 - b. ผู้ที่อยู่กับพระองค์คือผู้ที่ทรงเรียก, ทรงเลือกและที่สัตย์ซื่อ (วว. 17:14)
 2. ในการเป็นขึ้นจากตาย – พระองค์ทรงเป็นบุตรหัวปีเป็นขึ้นจากตาย (กจ. 14:33; บพส. 2:7)
 - a. ศีรษะของพระกาย, คริสตจักร, สิ่งทรงสร้างใหม่
 - b. เราทั้งหลายเป็นพี่น้องมากมายของพระองค์ที่กำลังถอดแบบตามพระฉายของพระองค์ (รม. 8:29; ชมต. 4:19; 2

กธ. 3:18)

- c. พระองค์จะต้องเป็นเอกในสรรพสิ่งทั้งปวง (กษ. 1:18)

3. ในการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ – พระองค์ทรงเป็นผู้ครอบครองเหนือ กษัตริย์ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก (ฮบ. 1:3, 8, 13; บพส. 110)

a. ประทับอยู่เบื้องขวาของผู้ใหญ่ยิ่งและสูงสุด

b. พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์และ

เจ้านายเหนือเจ้านาย (วว. 19:16; 17:14; 1

ตธ. 6:15)

c. ความของพระองค์เป็นคทาแห่งความชอบธรรม

d. กระทำให้ศัตรูเป็นแท่นรองพระบาท

e. ซี้โอนเป็นอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกในวันนี้ – อาณาจักรแห่งปุโรหิต

4. พระประสงค์ของการงานแห่งการไถ่ของพระเจ้า – เพื่อกระทำให้ เราเป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิต (หรือกษัตริย์และปุโรหิต) ของ พระเจ้าพระบิดา (วว. 1:5-6; 5:9-10; ฮซด. 19:4-6)

ส่วนที่ I - สิ่งที่ยืนยันได้มองเห็นในวิญญานและสิ่งที่เป็น (วว. 1:10)

III. บทที่ 1:10-18 – การเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ในฐานะ มหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ และทรงส่งอาราตีผู้ดำเนินท่ามกลาง คัมภีร์ที่ปทองคำ

IV. บทที่ 2 & 3 – ข้อลบลึกแห่งดวงดาวทั้งเจ็ดและคัมภีร์ที่ป

ทองคำทั้งเจ็ด

- A. ดวงดาวทั้งหลาย – ผู้ส่งสารทั้งหลายของคริสตจักรต่างๆ
1. ดวงดาวบนพื้นฟ้าอากาศ – ส่องสว่างในเวลา
กลางคืน (ยนช. 1:14-18)
 2. ดวงดาวเป็นเครื่องหมายสำคัญในการนำทาง (มธ.
5:14-16; ฟป. 2:15; ดนอ. 12:3)
 3. พระคริสต์ทรงเป็นความสว่างของโลก (ยฮ. 8:12;
9:5), ดาวประจำรุ่งที่ส่องสว่างสุดใส (วว. 22:16;
2:28; มธ. 2:2, 9-10; 2 ปต. 1:19), แสงรุ่งอรุณ, ดวง
อาทิตย์ที่ขึ้นมา (ลก. 1:78-79)
- B. คันประทีปทองคำคือคริสตจักรทั้งหลาย
1. คันประทีปทองคำตั้งอยู่ในที่บริสุทธิ์ (อชด. 40:24-
25)
 2. นิमितของคันประทีปทองคำกับน้ำมันทองคำและต้นมะกอก
เทศสองต้น (ซคร. 4)
 3. เมืองบริสุทธิ์ ยะรูซาเลมใหม่ คันประทีปทั้งหมดที่ส่องแสงด้วย
แสงแห่งสง่าราศีของพระเจ้าและพระคริสต์ทรงเป็นคันประทีป
นั้น (วว. 21:23; 1 ยฮ. 1:5-10)
- C. สภาพการณ์ที่ตกต่ำของคริสตจักรทั้งหลาย และการทรง
เรียกให้กลับใจ และรางวัลสำหรับผู้มีชัยชนะ

ส่วนที่ 2 - โยฮัน ขณะที่อยู่ในวิญญานได้มองเห็นสิ่งต่างๆ ที่จะ
เกิดขึ้นต่อมาจากหลัง (วว. 4:2)

V. บทที่ 4 & 5

- A. พระที่นั่งของพระเจ้าในสวรรค์ – พร้อมแล้วสำหรับการพิพากษาโลก (ดนอ. 7:9-10)
- B. การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซูคริสต์ (cf. ดนอ. 7:13-14; วว. 5:5-7)
1. สิ่งใดแห่งตระกูลยะฮูดาห์
 2. พระเมษโปดกผู้มีชัยชนะ – พระเมษโปดกผู้ที่มีเขาเจ็ดเขาและดวงตาทั้งเจ็ดดวง
 3. พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวที่คู่ควรจะรับหนังสือม้วนนั้นและแกะตราทั้งเจ็ด

VI. บทที่ 6-7:3 – การเปิดตราที่ 1 ถึงตราที่ 6 โดยพระเมษโปดก

- A. ตราที่ 1 ถึงตราที่ 4 (ได้ถูกเปิดแล้ว) – ม้าทั้ง 4 ตัว (วว. 6:1-7)
1. ผู้ที่ขี่บนม้าทั้งสี่เป็นบุคคลาธิษฐาน (คนหรือสิ่งที่เป็นรูปธรรมที่ยกมาเป็นหลักในการอธิบาย)
 2. ม้าสีขาวเริ่มเดินวิ่งตั้งแต่วันเพนเทคอสต์ในกิจการ 2
 - a. สีขาวเป็นสีด้านบวกตลอดหนังสือวิวรณ์
 - b. ผู้ขี่ม้า – เป็นตัวแทนของการงานแห่งกิตติคุณของพระคริสต์ที่ได้ชัยชนะ
 - i. ผู้ได้ชัยชนะต่อซาตาน ผู้ครองครองทั้งหลายและผู้มีอำนาจ และเป็นเจ้าแห่งความตาย (วว. 5:5ff.; 1:18; ฮบ. 2:14-15; กซ. 2:15, 20; อฟ. 1:19-23; วว. 19:11-21; บพส. 45:3-6; มธ. 28:18-20; 1 กธ. 15:25-26)
 - ii. พระคริสต์ทรงกระทำให้เราเป็นยิ่งกว่าผู้มีชัยชนะ (2 กธ. 2:14-17; รม. 8:31-37; วว. 17:14; 19:11-21; 29:1-3; 1 กธ. 15:54-57)

- B. ตราที่ 5 (ได้เปิดแล้ว) – ผู้พลีชีพในยุคสมัยต่างๆ - ดวงจิตของผู้ที่ถูกฆ่าเพราะเห็นแก่พระคำพระเจ้าและเพราะคำพยานที่พวกเขาเชื่อถือรักษานั้น (วว. 6:9-11), และรวมถึงผู้มีชัยชนะที่ถูกฆ่าในวิวรณ์. 2 และ 3 (e.g., วว. 2:8-11, 13, 26-27), บุตรชายในวิวรณ์. วว. 12:4-5, และคนมากมายที่นับประมาณมิได้ซึ่งอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้าและที่สวมใส่ชุดขาวในวิวรณ์. วว. 7:9-17
- C. ตราที่ 6 จะถูกเปิดในเร็วๆนี้ (วว. 6:12-17) – ทุกคนจะรู้ว่าวันแห่งพระพิโรธอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว (มธ. 24:29-31; วว. 6:15-17)
1. จะมีแผ่นดินไหวครั้งใหญ่, ดวงอาทิตย์จะมีสีดำดูดำดูฟ้าขนสัตรี และดวงจันทร์ก็กลายเป็นเลือด
 2. ดวงดาวจะร่วงสู่แผ่นดินโลก และท้องฟ้าก็ม้วนเข้าเหมือนหนังสือม้วน
 3. ภูเขาทุกเขาและเกาะทุกเกาะก็เลื่อนไปจากที่

VII. บทที่ 7:3-17 – ช่วงหยุดพักชั่วคราวก่อนการเปิดตราที่เจ็ด

- A. ประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนท่ามกลางชาวยิวตราเอล 12 ตระกูล – ผู้ที่ยังคงสัตย์ซื่อในการรักษาบัญญัติที่โมเสสให้ไว้ (วว. 7:3-8)
- B. การถูกรับของคนเป็นอันมาก ยืนอยู่หน้าพระที่นั่งและตรงหน้าพระเมษโปดกนั้น (วว. 7:9-17)
1. นุ่งห่มเสื้อคลุมสีขาว และมีมือถือทางตาล

2. เขาเหล่านี้เป็นผู้ที่ออกมาจากภัยพิบัติครั้งใหญ่และได้ล้างชำระเสื้อผ้าของเขาให้ขาวในพระโลหิตของพระเมษโปดก “ภัยพิบัติครั้งใหญ่” นี้หมายถึงความทุกข์เวทนาที่พวกเขาได้ผ่านในยุคสมัยต่างๆ นับตั้งแต่อาเบล
3. พวกเขาเป็นบุตรชายที่กล่าวไว้ในวิวรณ์ วว. 12:5 (ดูหัวข้อ X), แสดงว่าการรับผู้มีชัยชนะขึ้นไปจะเกิดขึ้นก่อนตราที่เจ็ดถูกเปิดออก
4. ส่วนนี้ควรจะรวมผลแรกในวิวรณ์ วว. 14:1-5

VIII. บทที่ 8-9; 11:15-19 – การเปิดตราที่เจ็ด ซึ่งหมายถึง แดรทังเจ็ด

- A. การเริ่มต้นของวันแห่งพระพิโรธอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า (สามปีครึ่งหลัง)
- B. การเริ่มต้น (วว. 8:1-5):
 1. ความเจ็บปวดลอบคลุมเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง
 2. ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง (พระคริสต์พระองค์เองในฐานะมหาบุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่) ถือกระถางไฟทองคำเต็มด้วยเครื่องหอมเป็นอันมาก ถวายบนแท่นบูชาทองคำร่วมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งปวง แต่พระเจ้าที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น
 3. แล้วทูตสวรรค์องค์นั้นก็นำกระถางไปบรรจุไฟจากแท่นบูชาจนเต็ม และโยนกระถางนั้นลงบนแผ่นดินโลก และมีเสียงกึกก้องต่างๆ ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว
- C. แล้วเสียงของแดรทังเจ็ดก็เริ่มต้นขึ้น
 1. สี่แตรแรก (วว. 8:6-13) – จะทำลายหนึ่งในสามของสิ่งทรง

สร้าง เช่นเดียวกับภัยพิบัติในอียิปต์

2. แตรสามแตรหลังเป็นวิบัติสามประการ
 - a. การเป่าแตรที่ห้า – การเปิดเหวที่ไม่มีกั้นเหวนั้น (วว. 9:1-11)
 - b. การเป่าแตรที่หก – พลทหารม้าราวกับปีศาจ 200 ล้าน จะฆ่ามนุษย์ชาติเสียหนึ่งในสาม (วว. 9:13-21)
 - c. การเป่าแตรที่เจ็ดจะเป็นเครื่องหมายของการสิ้นสุดข้อลับ ลึกของพระเจ้า (วว. 10:7; 11:15-19; บทที่ 16)

ส่วนที่ 3 ส่วนแทรกที่เปิดเผยเหตุการณ์เฉพาะเจาะจงที่จะเกิดขึ้น หลังจากเปิดตราที่หก จนถึงที่สุดปลาย

IX. บทที่ 10 – คำพยากรณ์เปิดเผยในหนังสือเล็กๆที่เปิดอยู่

- A. พระคริสต์ ทูตสวรรค์ที่มีกำลังมากกำลังลงมาจากสวรรค์พร้อมกับหนังสือเล็กๆ เปิดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์
- B. ท่านสั่งโยฮันให้กินหนังสือเล็กและทำนายนิมิตนั้นต่อไปจากตั้งแต่บทที่ 11 ถึงตอนสุดท้ายของหนังสือวิวรณ์

X. บทที่ 11:1-14 – เหตุการณ์เฉพาะที่เกิดขึ้นกับชนชาติอิสราเอล ในช่วงระหว่างสามปีครึ่งหลัง

- A. การวัดสถานบริสุทธิ์ของพระเจ้า, แท่นบูชา และผู้ที่นมัสการที่นั่น
- B. พยานสองคน คือ โมเสส และเอลียาที่พระเจ้าส่งไปเป็นพยานให้กับชาวยิวในเยรูซาเลม

XI. บทที่ 12 – การจัดการของพระเจ้าที่แตกต่างกันต่อพลไพร่ของพระองค์ในช่วงระหว่างสามปีครึ่งหลัง

- A. ผู้หญิงในทุกยุค – การเป็นขึ้นจากตายของคนของพระเจ้าในยุคสมัยอดีต (ว. 12:1, 6, 14)
1. ดาวสิบสองดวง – พลไพร่ของพระเจ้าในยุคบรรพบุรุษ
 2. ดวงจันทร์ – พลไพร่ของพระเจ้าในยุคพันธสัญญาเดิม
 3. ดวงอาทิตย์ – สิทธชนในยุคพันธสัญญาใหม่
 4. **ผู้หญิงหนีไปที่ถิ่นทุรกันดาร** ; สถานที่ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ ให้ผู้หญิงนั้นรอดพ้นจากพญานาคเป็นเวลา 1,260 วัน
- B. บุตรชาย, ผู้มีชัยชนะ, เป็นส่วนน้อยที่อยู่ในผู้หญิง (ว. 12:4b-5)
1. พวกเขาที่มีชัยชนะเหนือซาตาน (ว. 12:11)
 2. **ถูกรับขึ้นต่อหน้าพระเจ้าและพระที่นั่งของพระองค์**
 3. จะปกครองเหนือชนนานาประเทศด้วยคทาเหล็ก
(ดู ว. 2:26-27; 19:15)
- C. ส่วนบุตรหลานที่เหลือ (พลไพร่ของพระเจ้าที่ยังคงมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก) **จะถูกข่มเหงจากพญานาคและสัตว์ร้าย**ผู้ซึ่งทำสงครามกับพลไพร่ของพระเจ้าที่เหลืออยู่ (ว. 12:17; 13:7)
- D. พญานาคใหญ่สีแดง ที่มีหัวเจ็ดหัวและมีเขาสิบเขา (ว. 12:3, 7-9, 10b)
1. งูดีกดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่า พญามารและซาตาน ผู้กล่าวโทษพวกพี่น้อง

2. ลูกพลั้กทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก (พอดีกับตราที่ห้า – ดวงดาวตกลงจากฟ้าพร้อมกับกุญแจไขเหวที่ไม่มีกัันเหว)
3. บุตรชาย (ผู้มีชัยชนะ) เอาชนะมันได้ (วว. 12:11)
 - a. โดยพระโลหิตของพระเมษโปดก
 - b. โดยคำแห่งพยานของตนเอง
 - c. พวกเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพ (ไม่รักชีวิตฝ่ายจิต) ของตน (พวกเขาเป็นผู้พลีชีพ – ตูตราที่ห้า)
4. จุดจบของพญานาค (วว. 20:1-3, 7-10)

XII. บทที่ 13 – สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จ

XIII. บทที่ 14 – การเก็บเกี่ยวครั้งสุดท้ายท่ามกลางคริสเตียนที่ยังคงมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก

- A. ผลแรก (คริสเตียนที่เติบโตเต็มที่) – ลูกรับขึ้นไปชั่วระยะเวลาสั้นๆ ก่อนสามปีครึ่งหลังจะเริ่มต้น (วว. 14:1-5), ช่วงเวลาการเปิดตราที่หก และก่อนเปิดตราที่เจ็ด
 1. ลูกรับขึ้นไปถึงหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า
 2. ยืนอยู่กับพระเมษโปดกที่ภูเขาซีโอน
 3. จำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
- B. การเก็บเกี่ยวของผู้เชื่อส่วนที่เหลือที่ต้องผ่านช่วงภัยพิบัติครั้งใหญ่เป็นเวลาสามปีครึ่ง (ลูกข่มเหง) (วว. 14:14-16; 12:17; 13:7)
 1. ลูกรับขึ้นไปพร้อมกับผู้หญิง (ที่หนีไปอยู่ในถ้ำในทุรกันดาร) บนเมฆเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในอากาศเมื่อเสียงแตรสุดท้ายถูกเป่า (1 กธ. 15:52; 1 ธก. 4:17)

2. ปราบกฏตัวต่อหน้าบัลลังก์แห่งการพิพากษาของพระ
คริสต์ (2 ทธ. 5:10; รม. 14:10)

C. ชั้นที่หก การเก็บเกี่ยวผลของงุ่นของโลกเพื่อโยนลงไปนบ่ออย่างงุ่น
แห่งพระพิโรธของพระเจ้า - สงครามอะระมะเมโดน (วว. 16:13-
16; ยอล. 3:11-16; ซคร. 14:2-3; วว. 19:11-21; 20:1-3)

**XIV. บทที่ 15:1-4 – การถูกรับขึ้นไปของผู้พลีชีพในช่วงสามปี
ครึ่ง**

A. ผู้ที่มีชัยชนะเหนือสัตว์ร้าย, รูปของสัตว์ร้าย, เครื่องหมายและ
หมายเลขของมัน

1. ชาวยิวที่สัตย์ซื่อ – ร้องบทเพลงของโมเสส
2. คริสเตียน – ร้องบทเพลงของพระเมษโปดก

B. ยืนอยู่ที่ทะเลแก้ว (ทะเลปนกับไฟ) , ซึ่งอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งของพระ
เจ้าใน วว. 4:6

**XV. บทที่ 16 – แตรสุดท้าย (ชั้นทั้งเจ็ดแห่งพระพิโรธของพระเจ้าต่อ
แผ่นดินโลก)**

โยฮัน อยู่ในวิญญานได้มองเห็นการพิพากษาของหญิงแพศยาคน
สำคัญ ที่นั่งบนแม่น้ำมากมาย

**XVI. บทที่ 17, 18, 19:1-5 – การพิพากษาอันรุนแรงของพระเจ้า
ต่อหญิงแพศยาคนสำคัญ, บาบิโลน ด้วยจอกเหล้าองุ่นแห่ง
พระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระเจ้า (วว. 16:19)**

XVII. บทที่ 19:6-21; 20 – การมาถึงของอาณาจักรพันปี

- A. งานเลี้ยงมงคลสมรสของพระเมษโปดก
1. มเหสี (เจ้าสาว) ได้ตกแต่งตัวพร้อมแล้ว และสวมผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดหมดจดและขาว เพราะผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นคือความชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน
 2. ความสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในงานเลี้ยงมงคลสมรสของพระเมษโปดก (วว. 19:9; มธ. 25:1-12)
 3. เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวัง เพื่อจะไม่มีใครพลาดงานมงคลสมรส (มธ. 22:1-14)
- B. พระคริสต์และกองทัพของพระองค์มีชัยชนะต่อสัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ และกองทัพของมันในสงครามอะระมะเมไดน
- C. จุดจบของซาตาน (วว. 20:1-3, 7-10), ความตายและเมืองผี (วว. 20:14)
- D. รางวัลสำหรับสัตย์ชนผู้สัตย์ซื่อ - ปกครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี
- E. การพิพากษาครั้งสุดท้ายต่อผู้ที่ไม่เชื่อที่ตายไปแล้วในอดีต ต่อหน้าพระที่นั่งขาวใหญ่ในตอนท้ายของอาณาจักรพันปี (วว. 20:11-15)

โยฮัน อยู่ในวิญญาน ได้มองเห็นนิมิตอันสง่าราศีของเมืองอันบริสุทธิ์
เยรูซาเลมใหม่ มเหสีของพระเมษโปดก (วว. 21:10)

XVIII. บทที่ 21-22 – ผลลัพธ์สุดท้าย พ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

และยะรูซาเลมใหม่

- A. สิ่งทรงสร้างเก่าก็ล่วงไป – ไม่มีทะเลอีกต่อไป (ยชย. 57:20; 27:1; ดนอ. 7:3; วว. 13:1; 2 ปต. 3:3-15)
- B. ฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ (ยชย. 65:17-19; 66:22)
- C. เมืองอันบริสุทธิ์ ยะรูซาเลมใหม่ (วว. 21:2-27; 22:1-5)
 - 1. ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้า
 - 2. มีส่งาราคีของพระเจ้า
- D. คำเตือนขององค์พระผู้เป็นเจ้า (วว. 22:6-7, 10-21) – พระองค์จะเสด็จมาเร็วพลัน !